

GLOSY K PŘEDVOLEBNÍ AGITACI

Městský výbor KSČM v Brně si je vědom skutečnosti, že v předvolebním období je prvořadým úkolem každého člena strany aktivně se podílet na získávání voličů. Základní přístup k osobní agitaci podal 24. června na 7. zasedání ústředního výboru ve svém vystoupení jeho předseda s. Vojtěch Filip (uveřejňujeme na jiném místě).

Městský výbor si je vědom skutečnosti, že základem předvolební agitace je vysvětlování a obhajování obsahu Volebního programu KSČM. Vysvětlovat, že strana zná cesty k řešení konkrétních problémů naší současné společnosti.

S cílem zvýšit argumentační zásobu každého člena při naplňování tohoto úkolu hodlá městský výbor prostřednictvím svého tiskového mluvčího Aleše Růčky na těchto místech průběžně uveřejňovat stručné glosy týkající se předvolební agitace.

Mělo by být zřejmé, že volič při svém rozhodování v otázce kterou stranu volit přistupuje k tomuto rozhodování z hlediska svých očekávání, tedy svých zájmů, které by měly být vítěznou stranou naplněny. Takže, pokud má zájem o levné bydlení, pokud mu jde o dostupnou dopravu, školství, zdravotnictví, celou sociální oblast včetně dostupné práce a odpovídajících důchodů, měl by volit levici. Tito voliči by tedy měli být především z řad zaměstnanců, živnostníků včetně zemědělských, studentů, rodin s dětmi a důchodců. Pravici by tak měli volit v podstatě jen podnikatelé. Tak tomu je například v Rakousku či Německu. Tam nikdo nevolí malé strany, jako jsou u nás např. Zelení, KDÚ, TOP09 a podobně, neboť jsou si dobře vědomi, že hlasy pro tyto strany jsou buď ztracené (a posílí tak vítězné silné strany), nebo s nimi jejich voliči pak kšeftují.

Mám dojem, že voliči v ČR se často chovají jinak – proti svým zájmům!

Všechny vlády od převratu v roce 1989 hodnotily své působení jako úspěšné! Stejně se chová i současná Sobotkova končící vláda. Toto její hodnocení však (bůh ví proč) nevzala na konci dubna na vědomí americká rozvojová banka, když v souvislosti s indexy státních dluhopisů přeřadila ČR ze skupiny vyspělých zemí do skupiny zemí rozvojových. Učinila tak na základě skutečnosti, že příjem na hlavu se u nás pohybuje právě na úrovni, která je příznačná pro země rozvojové.

No nic, pomeranče budou dál sladké, stejně jako osobní program jednoho muže může být dál podporován a naplňován.

Spojovat své povolební naděje s některým z pravicových oligarchů je stejně nesmyslné, jako nejit k volbám, či volit „pidistrany“ či strany na jedno použití. Jde o to, že oligarchové, stejně jako další populisté nabízejí dokonalý mix pravicových a levicových problémů toho, o čem přesvědčují voliče, že je to to základní, co je nutno ve společnosti řešit. Která řešení a z jaké pozice pak v praxi použijí se volič dozví až po odevzdání hlasů, někdy vůbec.

Na takový mix voliči, zhnusení politickou praxí stávajících stran opět rádi skočí s tím, že je zde konečně zaručená alternativa, a nemusejí se tedy rozhodovat mezi pravicí a levicí.

Uvědom si, že volební kampaň je o tom, že volební strany a hnutí tvrdí to, co se domnívají že chce volič slyšet.

Volební kampaň tak není o tom, co chceš skutečně slyšet – nakolik jsou volební sliby reálné, zda je vůbec možné je naplnit, zda příslušná strana či hnutí své sliby skutečně myslí opravdově, ...

Problém malých a nově (účelově) ustavených stran a hnutí je v tom, že jsou často stranami několika jedinců, kterým se nedaří prosadit jinde a jsou tedy kádrově nedostatečně vybaveny. V případě jejich volebního úspěchu pak v případě ustavení do funkcí nejenže nezvládají příslušnou agendu, ale často přímo škodí. Tragedií je, že si to neuvědomují, natož aby to připustili.

Přesto je stále dostatek voličů, kteří možnost takového nebezpečného škodlivého a často protiprávního experimentu opakovaně umožňují.

Nevolit – zůstat doma – znamená volit pravicové hnutí ANO včetně jeho programu, to je osobního programu multimilionáře.

Takový přístup je protilidový!

Volič často podlehe masivní antikomunistické kampani a nevolí KSČM. Nechce ale volit ani ty strany, které se svojí účastí na vládě už zkompromitovaly. Proto hledá kompromis.

Znovu a znovu se tak stává obětí pasti stejného typu: Věci veřejné, TOP 09, Strana zelených, Hnutí ANO, Úsvit, Strana práv občanů, Strana živnostníků a podobně.

Glosy z 31.7.2017

Při vysvětlování a obhajobě Volebního programu KSČM je třeba zdůraznit, že i když jeho priority (Stručný volební manifest) mohou být chápány obdobně jako u jiných stran a hnutí jako pouhý soubor slibů, jež nepřinášejí nic nového, KSČM chápe svůj

Volební program komplexně jako zcela závazný pro práci svých budoucích poslanců. Jistě, i toto tvrzení lze brát jako pouhou proklamaci. KSČM si je však na rozdíl od jiných volebních stran vědoma kořenů – příčin problémů dnešní společnosti a jejich odstranění pokládá za prioritu při nápravě společnosti právě prostřednictvím realizace svého Volebního programu.

Není od věci porovnat jakou **zahraniční politiku razí jednotlivé strany a hnutí**. Je třeba si uvědomit, že současný politický boj již dávno není mezi těmi, kdo mají pouze svou práci a těmi, kdo vlastní kapitál, tedy o klasický boj mezi levicí a pravicí. **Dnes jde o boj mezi vlastníky kapitálu navzájem**. Jde o boj mezi těmi, kteří to s rozkrádáním společnosti shora i s využitím vyvolávání konfliktů devastujících celé země už příliš přehánějí a těmi, kteří vidí globální záchranu kapitalismu v obnovení jeho funkčnosti z konzervativních pozic. Výsledkem takového boje je však to, že jedna strana vyjde posílena, nikoli však na úkor strany druhé, ale na úkor těch, kteří se tohoto boje aktivně nezúčastňují – daňových poplatníků! **Svým volebním hlasem tedy spolurozhodují i o tom, jaký postoj k tomuto boji zaujme Česká republika.**

Za to, že lidé jsou ochotni volit hnutí ANO může především ČSSD, která sama opustila svůj sociální program na jehož základě byla v minulých volbách zvolena nejsilnější stranou.

Sám Babiš za to zas až tak moc nemůže, ČSSD mu prostě vyklidila pole, které jí voliči určili pro zajištění stabilizace společnosti.

Volební program KSČM není souhrnem slibů, které strana případně snad ani nebude ochotna naplňovat, což je známo z praxe stran, které se podílely na vládě.

Volební program KSČM je souhrnem toho, co strana udělá pro člověka, je vymezením toho, v čem potřebuje, aby jí lidé pomohli změnit současný stav.

Při rozhodování o tom, které straně dát svůj hlas je dobré se podívat i na to, jak hlasují v parlamentu EU europoslanci zvolení za konkrétní stranu či hnutí, jak na této půdě hájí a prosazují zájmy ČR.

Není výjimkou, že hlasují v souladu se svou frakcí, a to i proti zájmům ČR.

Volební výsledek KSČM přesahující 15% může znamenat počátek jejího skutečného aktivního fungování na politické scéně. Toho se pochopitelně někteří bojí, od nich lze již nyní očekávat výrazný nárůst antikomunismu. Tento antikomunismus však bude zřejmě opět pouze primitivní až vulgární a tedy vyčpělý, na nějž slyší stále méně lidí. Na rozdíl od jeho šířitelů mají totiž vlastní rozum a řídí se vlastním úsudkem.

Na druhé straně straně se může takový výhled volebního výsledku stát podnětem

k zamyšlení pro ty, kteří dosud váhali dát svůj hlas komunistům, neboť jej pokládali za ztracený, když KSČM nemá šanci nic prosadit.

Při sledování červnových **preferenčních průzkumů** (bez ohledu jakou váhu jim kdo přisuzuje) může sympatizant KSČM snadno podlehnout určitému uspokojení. Takové uspokojení však rozhodně není na místě:

1. Již v dubnu, před tzv. vládní krizí jsem upozorňoval, že ČSSD dělá vše pro to, aby se bez jakékoliv podpory ze strany KSČM dostala v průzkumech právě za tuto stranu. Co však překvapilo je rychlost tohoto procesu.

2. Za zcela zásadní považuji jiný výstup z volebních průzkumů: I pokud připustím, že v reálné politice ČSSD zůstalo alespoň takové minimum v názvu deklarovaného sociálního demokratického programu, abych ji mohl považovat za stranu stojící na levé straně politického spektra, získává v průzkumech levice pouhou čtvrtinu volebních preferencí. ČR se tak řadí po bok významných zemí nejen Evropy, v nichž probíhá jev nazývaný některými komentátory krizí tradičních politických stran.

Hrozí tak více než dvoutřetinové vládnutí pravice, což může vyvolat netušené problémy. Současně to může vyvolat silné turbulence na politické scéně. Pokud budeme brát vážně prohlášení lídrů stran a hnutí podle nichž si v podstatě každý zakázal spolupráci s každým (pochopitelně mimo lidovce - ti však nemají účast v parlamentě jistou pokud zůstanou v koalici se starosty), mohou tyto turbulence vyústit až v předčasné volby. Nebo dnes lídři lžou, což je zřejmě pravděpodobnější.

Pokud bude chtít KSČM zabránit úplnému propadu levice, což je nepochybně v jejím zájmu, musí ukázat na příčiny současných problémů a cesty k jejich řešení. Na tomto základě musí určit své spojence. Hledat je musí nejen mezi příznivci ostatních komunistických stran a ČSSD, ale především mezi všemi lidmi přesvědčenými o nutnosti společenského pokroku ve prospěch „obyčejných“ lidí.

Pro rozvoj ČR nebude přínosný volební výsledek, který vítězům umožní pokračovat v neřešení, a tedy v překrývání příčin současných problémů, pokračovat ve vytváření prostředí k tunelování bohatství naší země shora, k posilování kontroly nás občanů ať už technickými prostředky či odstraňováním administrativního omezení kontroly našeho soukromí.

Volební program KSČM představuje komplex skutečných reforem, které jsou v souladu s jejím dlouhodobým programem, čímž se liší od svých volebních protivníků. **Nejde jen o to, že tyto reformy KSČM provede, když na to bude mít. Jde především o to, že reformy PROVEDE, protože ví, jak je ekonomicky zajistit.**

Při rozhodování se koho volit, je třeba se spolehnout na svůj vlastní rozum, na vlastní hodnocení situace ve společnosti (i světě) s přihlédnutím na názory těch, kteří si uvědomují rizika budoucího vývoje.

Solidarita dnes není moderní, moderní je žít americký sen, který se mi snad splní. Aby se mi splnil, musím volit pravici. Takovou volbou si vlastně kupuju lístek do loterie, o které vím, že v ní vyhrává jeden z milionů.

Volbou levice se, i když pomaleji blíží naplnění tohoto snu všichni. Ale to je o solidaritě, která se dnes, jak již bylo zmíněno nenesí. Pokud však člověku nejde jen o sebe, je jí třeba. Nikdo přece nechce být pokládán za sobce.

Nemělo by vadit, že některé body volebních programů různých stran a hnutí jsou obsahově shodné. Stýskat si, že ta či ona strany vykrádá náš volební program není nejrozumnější. Pokud jde skutečně o bod programu, který zajistí zkvalitnění života občanů ČR, je třeba tuto skutečnost přivítat, neboť to zvyšuje naději, že se jej společně podaří prosadit.

Jde však o to, zda jde o skutečný závazek či jen pouhý předvolební nezavazující slib. Odpověď lze najít v praktické politice té či oné strany (hnutí) v milých volebních obdobích.

Pokud nejsme schopni pojmenovat příčiny problémů, vytváříme si vlastní svět v sobě, jehož znakem je i používání dvojího metru.

Na druhých vidíme vše špatné, vlastní nedostatky velkoryse přehlízíme.

Každý z nás by se měl aktivně podílet na vysvětlování obsahu volebního programu, jeho jednotlivých částí. Je třeba zdůraznit, že KSČM při jeho tvorbě vycházela z vlastní analýzy současné situace. Program musí sloužit pro získávání lidí při jejich aktivní účasti na řešení současných problémů.

Nemůžeme být nečinní či lhostejní v době, kdy levice celkově oslabuje a hrozba vzniku vlády oligarchie se stává stále víc reálnější.

Glosy z 20.8.2017

K problematice tzv. krizí tradičních politických stran je v první řadě nutno uvést příčiny tohoto jevu. Nejen já se domnívám, že jednou z hlavních příčin je jejich obsahová vyprázdňenost, jejímž důsledkem je jejich nevolitelnost. Tradiční strany se ve svých volebních programech nesnaží dát odpověď na otázku, co je příčinou současných problémů a jak je řešit. Nebo na tuto otázku nechtějí odpovědět záměrně.

Už teď je v souvislosti s rozhodováním se komu dát svůj hlas nejvyšší čas vidět na pár kroků dál a na několik tahů dopředu.

Volební výsledek přitáhne spoustu lumpů, kteří budou větším nebezpečím, než otevření odpůrci.

Faktem je, že lidi nezajímají příčiny současných problémů, reagují na sliby, které se jim budou líbit. Je to důsledek arogance a pohrdání lidmi ze strany vládnoucích elit. Tento stav lze měnit skutečnými reformami, které by řešily současné problémy s minimálními riziky a dopady na lidi a jež lze odstartovat prakticky okamžitě.

Zodpovědný volič bude tedy volit takovou stranu, která tyto reformy ne slibuje, ale skutečně chce zavést.

KSČM je jako opoziční strana současně stranou protestní. Musí to však dát voličům vědět, chce-li získat jejich protestní hlasy. (Které jinak získá jiná protestní strana.)

Nic není horšího (a absurdnějšího), než když levicové opoziční straně bere protestní hlasy pravicové vládní hnutí!

Při rozhodování komu dát hlas je jistě rozumné zapátrat v paměti - koho a hlavně proč jsem v minulých a předminulých volbách volil.

A vybavit si, jak a jakou část svého programu (často pouhých slibů) tato mnou volená strana či hnutí reálně skutečně splnila.

Uvažované odstoupení lidovců z volební koalice se starosty je dalším z řady důkazů, že jsou ochotni průběžně měnit svá rozhodnutí (schválená sjezdem) jen proto, aby strana zůstala u moci.

Je přece normální odvolat co jsem slíbil. Nebo ne?

Voleb se zúčastní velká skupina voličů, kteří budou mít poprvé možnost využít svého aktivního volebního práva. K rozhodnutí koho volit jistě přistoupí z mimořádnou odpovědností na základě především svých dosavadních informací a zkušeností. Analýzy volebních výsledků z posledních let dokládají, že své hlasy dávají především novým stranám a hnutím.

Není od věci upozorňovat prvovoliče, že dát hlas takovým stranám není nejvhodnější. Jejich hlasy buď rovnou propadnou, v případě úspěchu tyto strany pak své voliče zklamou, neboť své volební sliby nesplní.

Glosy z 19.9.2017

Protože i mým osobním zájmem je aby KSČM v nastávajících volbách získala co nejlepší volební výsledek, považuji za nemyslitelné, abych se osobně nezapojil do kontaktní volební kampaně. **Osobní agitace je něco, co může realizovat každý z nás.**

V rámci kontaktní kampaně je třeba zdůrazňovat, že KSČM, na rozdíl od jiných stran a hnutí nebere svůj volební program jako sliby pro toto předvolební období, ale jako skutečný a neměnný program své činnosti v příštím období v zájmu většiny občanů. **Nakolik jej bude moci naplnit bude záležet především na voličích.**

Je třeba zdůrazňovat, že **KSČM zná cesty k uskutečnění svého volebního programu.** Zná ji, neboť chápe v čem jsou příčiny současných problémů společnosti a je připravena bojovat za jejich odstranění současně s odstraněním jejich příčin.

Každý zodpovědný volič hledá odpověď na otázku koho a především proč bude volit. Nabízím opačnou - vylučující metodu: s mým hlasem nemůže počítat strana (hnutí), která:

- je ideově vyprázdněná
- záměrně neplní svůj volební program – především v oblastech sociálních a zajišťující dlouhodobý rozvoj státu
- nemá zájem řešit negativní společensky škodlivé důsledky předcházejících rozhodnutí po převratu v roce 1989
- svůj program si bere program svého majitele
- je ohebná tou měrou, že pro svou účast ve vládě opustí vlastní volební program
- prostřednictvím svých představitelů poklonkuje Sudetským krajanským sdružením
- se bezvýhradně podřizuje přáním USA a EU, včetně stupňování napětí s Ruskem
- souhlasila s ustavením a podporuje mccarthiovský cenzurní úřad
- vydává za své návrhy jiných
- umožňuje prokorupční jednání
- neustále svůj program a sliby populisticky mění dle nálady ve společnosti
- ústy svých politiků tvrdí, že nemá politiky
- se podílí na ostuzování českých tradic a vlastenectví nahrazuje sluhovským podlézáním zájmům západních velmocí
- která dovolí podřízení části české armády pod velení Bundeswehru pro válku proti Rusku pro niž dohoda platí jen po dobu, po kterou je to pro ni výhodné.

Není se třeba bát vykrádání volebního programu, jsou přece témata, které komunistům nikdo neukradne, například:

- vystoupení z NATO
- obecné referendum
- progresivní daň
- jediná státní zdravotní pojišťovna
- dořešení a zdanění tzv. Církevních restitucí
- vytvoření státního komerčního bankovního ústavu

Za jeden z rozhodujících momentů v souvislosti s rozhodováním se, kterou stranu (hnutí, koalici) budu v nastávajících volbách volit pokládám uvědomění si, kdo konkrétně je na kandidátní listině uveden na předním, tedy volitelném místě. Neboť, když dávám hlas konkrétní straně (hnutí, koalici) rozhoduji současně kdo mě bude v parlamentní sněmovně zastupovat. Zda je to osoba, o které se mohu domnívat, že bude mít chuť a zájem jednat i v mém zájmu! **Řada osobností na předních místech se už v minulosti „proflákla“, a jen blázen jim může dát důvěru znovu.**

Považuji za vhodné se alespoň rámcově seznámit s volebními programy jednotlivých volebních subjektů. Podle svého rozumu zvážit, nakolik jsou jejich jednotlivé body objektivní a reálné. Zda vycházejí z teoretických poznatků a jsou tedy splnitelné. **Pokud zjistím, že jde v převážné míře o sliby a přání přiblížit se názorům voličů s cílem získat jejich hlasy, nemohu jim dát svůj hlas.**

Současná společnost má v globálním měřítku celou řadu problémů, které neumí, ale především ani nechce řešit. Současně se ani nesnaží o odhalení jejich příčin. Tento stav se pochopitelně odráží i v české společnosti a to za aktivní účasti řady předních politiků. Osobně vidím některé příčiny některých problémů současné společnosti v:

- fungování vládnoucích struktur založených na vzájemném krytí ve vazbě na posluhování EU a USA
- protěžování do funkcí těch, kteří jsou vydíratelní
- politice založené na tom, kdo na koho co ví, která umožňuje vzájemné vydírání i krytí
- propojování struktur, jejichž pozice je založena na koncentraci velkého majetku
- vzájemném krytí porušování obecně přijatých zásad a z toho vyplývající paralyzaci normálně fungujícího systému společnosti.
- existenci struktur založených na vzájemném krytí porušování obecně přijatých zásad
- paralyzujících roli institucionálního systému společnosti

- vzniku a fungování struktur, které postupně pronikají institucionálním systémem, podřizují si

enklávy zpravodajských služeb, podřizují si majetkové elity, začínají ovládat společnost

tunelováním jejich zdrojů prostřednictvím státu a dosazováním vydíratelných a nesvéprávných

figur do reprezentací státu a nadstátních organizací

- považování za normální to, co normální není

- měření dvojím metrem (například dvojí ceny v parlamentní restauraci, zvyšování vlastních platů,

rozdávání trafik za loajalitu, používání vojenské zpravodajské služby k soukromému špiclování,

zlaté padáky při odchodu z funkce, nemravné platy a roční odměny, ...)

- klientelismu

- protekcionismu

- nekonečném snižování sociálních vymožeností občanů uzákoněných v minulých letech (např.

daně, nemocenská, zákoník práce a řada dalších)

- rozkrádání posledních zbytků národního bohatství a státního vlastnictví prováděné dnes již zcela

bez skrupulí shora

- byrokracií, zbytečných administrativních úkolech a papírování

To jsou jen některé příčiny některých problémů, které by měla budoucí politická reprezentace, chce-li být skutečně úspěšná a konkrétně pracovat pro rozvoj společnosti řešit v první řadě!